

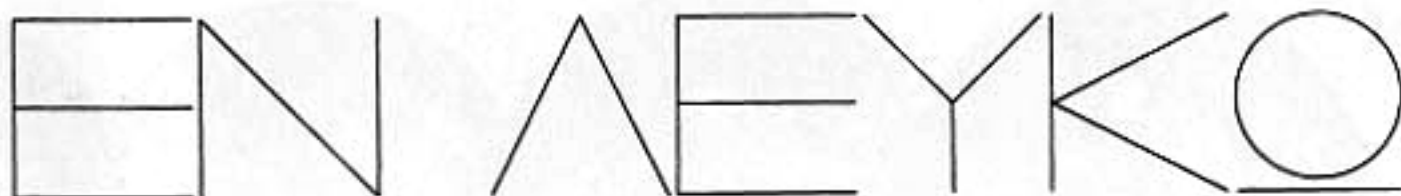
4 ΤΡΟΧΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1970 ΔΡΧ. 10

Υπό την αιγίδα: Κώστας Καβαθάς, Αντώνης Κόλλιας
Άρης Σταθάκης, Δημήτρης Κληρονόμος
Τάκης Πιπιρής, Ρούντι Μορένης

Τέστ: Φιάτ 128 Έσκορτ 1300 GT, Σουμπαρού FFI.
Έπίσκεψη στη Πιρέλλι - Κινητήρες - Λάντσια Φούλβια
Γιόεν Ρίντ. Όδηγήσαμε μια Ρόλλε Ρόυς Σίλβερ Σάντσου
και μια Μερσεντές 6,3 SEL. Καθασάκι ρέισινγκ-ΗΙ-Ρ
Κέρκυρα - Ασφαλή αυτοκίνητα - Μίνι αυτοκίνητα 360 κ.έκ.

Στο πρώτο τεύχος πάντα συζητείται: Νά γράφει ο υπεύθυνος λίγες λέξεις για το σκοπό και τους στόχους του έντυπου. Τό βλέπουμε χρόνια και δεν θα μπορούσαμε ν' αποτελέσουμε εξαίρεση.

Διότι έχουμε σκοπούς και στόχους. Όπως όλοι οι άνθρωποι, που θέλουν να κάνουν κάτι στη ζωή τους.

Μόνο που οι δικοί μας σκοποί και στόχοι είναι άμεσα συνδεδεμένοι με τους δικούς σας. Και δεν θα κάνουμε τίποτα στη ζωή μας, αν οι δικοί μας και οι δικοί σας δεν συναντηθούν.

Δεν είναι μία προσπάθεια πλάγιας προσελκύσεως αυτό, που λέμε.

Θέλουμε να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς μαζί σας απ' την πρώτη στιγμή.

Όπως πάντα προσπαθούμε να είμαστε.

Αν επιτύχουμε, αν σας μας πιστέψετε και μας υποστηρίξετε με τις δέκα σας δραχμές, θα κερηθούμε.

Αν όχι, θα μας εξοφάνουν.

Οι «4 ΤΡΟΧΟΙ» δεν είναι ένα ακόμη αυτόκινητο περιοδικό. Είναι μία σ τ ε γ η. Μία ιδέα, μία αγάπη παλιά, Ένα κάστρο, αν θέλετε, που χτίσαμε για να γλυτώσουμε.

Απ' τα συμφέροντα, τις διαβολιές, τις ηνιχτές κριθέντες. Στο κάστρο αυτό ζούν πέντε άνθρωποι — έμεις — και πρόκειται να έλθετε κι έσας. Δεν σας υποσχόμεθα τόν ουρανό. Δεν μπορούμε να τόν έχουμε. Δεν σας υποσχόμεθα ότι οι «4 ΤΡΟΧΟΙ» θα έχουν 1.500 έγχρωμες σελίδες σέ κάθε τους έκδοσι.

Δεν σας υποσχόμεθα καν ότι θα έχουν έγχρωμες σελίδες. Κι αυτό όχι, γιατί δεν θέλουμε να σας δώσουμε, αλλά γιατί δεν έχουμε τά μέσα.

Δεν είμαστε «συγκράτημα», οργανισμός, οικοδόμημα, φρούριο απόρθητο.

Δεν είμαστε πλούσιοι!

Και δεν έχουμε κομιά απόλυτως διαθέσι να γίνουμε πλούσιοι.

Σας υποσχόμεθα όμως μερικά πράγματα.

Σας υποσχόμεθα ότι θα είμαστε αντικειμενικοί.

Ότι θα γράψουμε για τ' αυτόκινητα, τις μηχανές κάθε είδους και τόν κόσμο τους, έχοντας στην άκρη της πέννας μας μια πείρα 12 έτων και μια ανόητη — όπως μας είπαν — συνείδηση εύθυνης απέναντί σας.

Σας υποσχόμεθα ότι οι «4 ΤΡΟΧΟΙ» θα είναι ένα περιοδικό, που θα γράφεται από την άρχη μέχρι τό τέλος με ένα και μόνο σκοπό:

Πώς να ικανοποιηθ έσας.

Ξέρουμε ότι θα αντιμετωπίσουμε προβλήματα. Ξέρουμε ότι ό πόλεμος εναντίον μας θα έσπαση — και ήδη έσπασε — άγριος.

Βλέπετε, σέ κανένα δεν άρραει ή αλήθεια.

Δεν ξέρουμε αν θ' αντέξουμε, διότι δεν ξέρουμε αν ο ε ι σ θα φτιάξετε τό θερμιά μας.

Κάνουμε όμως σκέψεις. Και στις σκέψεις μας υπάρχει ή πιθανότητα ότι Σ ε ι σ θα βοηθήσετε.

Ποιοί είστε Σεις;

Θά σας πούμε άμεσα.

Σεις είστε εκείνοι, που έγραψαν απ' όλα τά μέρη της χώρας μ' ένα τρόπο έξυπνο, έρευνητικό και άνησυχο.

Σεις είστε εκείνοι, που άπρησατε με τόν θαυμαστά κάμα που βρέθηκε εμπρός στά μάτια σας και θέλησατε να μάθετε περισσότερα.

Είπατε ό άναγνώστης από την Θεσσαλονίκη, που έστειλε τό Ντοκουμέντο, ό γιατρός που μας έγραψε εύχαριστώντας για μία συμβουλή μας, ό άναγνώστης που μας επέτρεψε, όταν κάναμε την άνοησία μας, Έσως να είμαστε άδιόρθωτα ρομαντικοί και να μη βλέπουμε την πραγματικότητα.

Στά αυτάρια μας όμως υπάρχουν 5.500 γράμματα και στό μυαλό μας δεκάδες τηλεφωνήματα.

Έπομένως Σεις υπάρχουντε. Και για όσες φτιάξαμε τούς «4 ΤΡΟΧΟΥΣ».

Φυσικά, δεν θα ισχυρισθούμε ότι είμαστε ιεραπόστολοι. Δεν θα πούμε ότι τό περιοδικό αυτό έγινε για να προσφέρει μόνο μία κοινωνική υπηρεσία!

Αυτό θα ήταν προσβολή στή νοημοσύνη σας.

Έγινε, διότι αυτό ξέρουμε να κάνουμε καλύτερα από κάθε άλλο.

Έγινε, διότι απ' τούς 4 ΤΡΟΧΟΥΣ περιμένουμε να ζήσουμε.

Έγινε όμως και διότι αγαπάμε τ' αυτόκινητα και τό έχουμε αποδείξει.

Διότι ξέρουμε τ' αυτόκινητα κι αυτό τό έχουμε αποδείξει.

Έγινε διότι, όπως είπαμε, φτιάξαμε ένα κάστρο.

Θά πολεμήσουμε να τό κρατήσουμε.

Νά μην αλωθθ από τούς βαρβάρους.

Αν γκεκριστή, τότε γκεκριώθηκε ένα όνειρο, και είναι γνωστό ότι πολλά όνειρα γκεκριώνονται στήν εποχή μας.

Μπορεί να έλθθ μια μέρα που οι «4 ΤΡΟΧΟΙ» θα έχουν 25.000 άναγνώστες.

Ή μια άλλη, που θα έχουν πέντε.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε.

Πειράζει, όμως, αν έλπίζουμε για τό καλύτερο;

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΘΑΣ